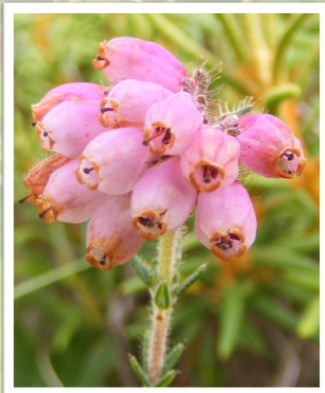

Na powierzchni wody utrzymują się grzybenie białe, zwane popularnie lilią wodną. Kiedyś w jeziorze Dołgie Duże można było spotkać biało kwitnącą nad lustrem wody stroiczkę jeziorną. Gatunek ten niestety wyginął z powodu postępującej eutrofizacji wód jeziora.

Wśród roślin chronionych w SPN można wyróżnić gatunki o charakterze atlantyckim; są to rośliny mające centrum swojego występowania w Europie Zachodniej; niektóre z nich osiągają w naszym kraju swój wschodni kres występowania w Europie. Przykładem gatunku o charakterze atlantyckim może być różowo kwitnący wrzosiec bagienny. Ze względu na to, że nad Bałtykiem występują pewne cechy klimatu atlantyckiego (duża wilgotność powietrza, łagodne zimy), wrzosiec bagienny występuje w Polsce w strefie przybałtyckiej. Podobne rozmieszczenie na Pomorzu posiada woskownica europejska, niewysoki krzew, z daleka przypominający wierzbę szarą, o delikatnym, przyjemnym zapachu.

Fot. Wrzosiec bagienny

Fot. Woskownica europejska

Do gatunków chronionych, które dotarły do Polski z północnego – wschodu zaliczymy oprócz maliny moroszki dwie krzewinki: zimoziół północny i bagno zwyczajne. Do najliczniejszych roślin w SPN pod względem nie tylko zasobów, lecz również dominacji przestrzennej należą kolejno: wrzosiec bagienny, bagno zwyczajne, woskownica europejska (rośliny te występują zarówno na Mierzei Gardnieńsko-Łebskiej, jak i na równinach przyjeziornych), storczyk tajeża jednostronna (charakterystyczna dla nadmorskiego boru bażynowego na Mierzei), widłak jałowcowaty. Ten ostatni gatunek szczególnie licznie występuje w obrębie brzeziny bagiennej i boru bagiennego na równinach przyjeziornych.

Fot. Bagno zwyczajne

SŁOWIŃSKI PARK NARODOWY

ROŚLINY
NACZYNIOWE
PRAWNIE
CHRONIONE

SŁOWIŃSKI PARK NARODOWY

ul. Bohaterów Warszawy 1A

76-214 Smołdzino

tel. (059) 81 17 204, 81 17 339

Na rozległym obszarze SPN występuje 135 gatunków roślin naczyniowych, podlegających ochronie prawnej, z czego 36 podlega ochronie całkowitej, a 99 ochronie częściowej.

Do coraz radszych roślin należą storczyki, które często są zrywane przez ludzi ze względu na swoje piękne kwiaty. Na terenie SPN odnotowano do tej pory występowanie 14 gatunków storczyków. Najliczniej w nadmorskich borach bażynowych występuje niewielka tajeża jednostronna, której niepozorne rozetki liściowe po przekwitnięciu rośliny są bardzo trudne do odszukania nawet przez wprawne badacza przyrody. Rzadkim składnikiem runa leśnego jest listera sercowata z dwoma sercowatymi listkami, wystającymi mniej więcej w połowie wysokości łodygi. Najbardziej okazałe kwiatostany posiada podkolan biały. Przyjemny zapach jego kwiatów wzmaga się na wieczór i wabi motyle nocne; tylko one mają dostęp do długiej ostrogi wypełnionej nektarem. Jedynym storczykiem rosnącym na piaskach wydmy szarej jest kruszczyk rdzawoczerwony z ciemnopurpurowymi kwiatami o zapachu cynamonu. Interesującym i rzadkim w Parku storczykiem jest bezzieleńniowy żłobik koralowy. Żłobik jest bezkorzeniowym mykoheterotrofem (daw. saprofitem) w pełni uzależnionym od strzępek grzyba, za pomocą których zaopatruje się w składniki pokarmowe (symbioza).

Fot. Storczyki na wilgotnych łąkach

Na łąkach lub w lasach łągowych miejscami dość licznie występuje różowo kwitnąca kukułka plamista posiadająca na liściach charakterystyczne ciemne plamy. Innym dość często spotykanym storczykiem jest kukułka krwista, która w Słowińskim Parku Narodowym rośnie na podmokłych łąkach.

Fot. Widłak jałowcowaty

Widłaki są reprezentowane przez trzy gatunki: widłak jałowcowaty, goździsty i torfowy. Widłak jałowcowaty i goździsty są w Polsce objęte ochroną częściową, natomiast widłaczek (widłak) torfowy jest objęty ochroną ścisłą. Na terenie Parku występują również 4 gatunki rosiczek, wszystkie objęte ochroną ścisłą. Najliczniejsza jest rosiczka okrągłolistna, ponieważ występuje zarówno na Mierzei w zagłębieniach międzywydmowych jak i na torfowiskach poza Mierzeją. Rosiczka długolistna i pośrednia są obecne tylko w wilgotnych zagłębieniach międzywydmowych. Natomiast rosiczka owalna (naturalny mieszaniec między r. okrągłolistną a r. długolistną) występuje zarówno w zagłębieniach międzywydmowych jak i na powierzchniach regeneracyjnych w potorfiach krakulickich. Ponieważ w miejscach występowania rosiczek istnieje niedobór azotu, rosiczki odżywiają się drobnymi owadami, które nieopatrznie usiadą na ich liściach – są to więc nieliczne w Polsce gatunki owadożerne.

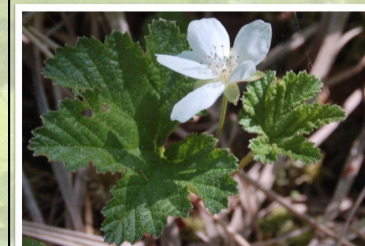

Fot. Rosiczka pośrednia

Paprocie chronione w SPN reprezentuje okazały i rzadki długosz królewski.

Fot. Długosz królewski

Fot. Malina moroszka

Jedną z najcenniejszych roślin Parku jest malina moroszka; w SPN posiada najliczniejsze stanowisko w kraju. Tutaj zasoby gatunku są w pełni zabezpieczone przed zniszczeniem. Moroszka jest reliktem

glacialnym związanym ze zlodowaczeniem bałtyckim. Po ociepleniu się klimatu moroszka nie całkiem wycofała się na północ: utrzymała się w naszym kraju na niektórych torfowiskach, gdzie gleby są zimne i długo utrzymują się wiosenne przymrozki.

Mikołajka nadmorskiego uważa się za symbol chronionej roślinności. Jest to najwcześniej chroniona roślina na Pomorzu. W roku 1902 wprowadzono ochronę mikołajka w okolicach Gdańska; stąd wniosek, że już wtedy był zagrożony w miejscach, gdzie plażę intensywnie odwiedzali ludzie. Również obecnie mikołajek bywa bezmyślnie niszczone w pobliżu większych kurortów nadmorskich.

Fot. Mikołajek nadmorski

Ciekawymi roślinami chronionymi, występującymi na terenie Parku, są 2 gatunki z rodzaju pływacz. Są to rośliny mięsożerne, występujące w wodach torfowisk. Podobnie jak rosiczki, muszą uzupełniać niedobory azotu, więc wytwarzają pułapki - pęcherzyki i nimi zasysają ofiarę wraz z wodą.